

Sygn. akt I C 360/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2018 r. w G. sprawy z powództwa M. S. przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 2139,03 zł (dwa tysiące sto trzydzieści dziewięć złotych trzy grosze) oraz odsetki ustawowe za opóźnienie:

- a. od kwoty 1835,22 zł za okres od dnia 8 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,
- b. od kwoty 184,50 zł za okres od dnia 12 maja 2017 r. do dnia zapłaty,
- c. od kwoty 119,31 za okres od dnia 17 listopada 2017 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 1639,85 zł (jeden tysiąc sześćset trzydzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 360/17

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 5 grudnia 2014 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony samochód S. nr rej. (...), stanowiący własność J. T. (1). Winę za spowodowanie kolizji ponosił kierujący pojazdem ubezpieczonym w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W..

Okoliczność bezsporna

W dniu 16 lutego 2017 r. poszkodowany przełał na powoda wierzytelności związane z uszkodzeniem w/w pojazdu w przedmiotowej kolizji.

Dowód: umowa przelewu, k. 11-12

Zakład ubezpieczeń dotychczas dobrowolnie wypłacił odszkodowanie w kwocie 1.842,36 zł.

Okoliczność bezsporna

Rzeczywisty koszt przywrócenia stanu poprzedniego przedmiotowego pojazdu wymagałby kwoty 3.796,89 zł (przy uwzględnieniu cen części nowych oryginalnych typu O). Części zamienne typu Q wówczas nie występowały na rynku.

Dowód: opinia biegłego S. G., k. 56-68

Powód ponadto poniósł koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy w kwocie 184,50 zł.

Dowód: faktura, k. 19

Ocena dowodów

Przeważająca część okoliczności faktycznych jest bezsporna. Przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka J. T. było bezcelowe, kwestia tego, czy pojazd został faktycznie naprawiony, czy nie, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż zaistnienie szkody następuje z chwilą uszkodzenia pojazdu i z punktu widzenia wymagalności roszczenia odszkodowawczego bez znaczenia jest późniejszy los pojazdu. Nawet wykonanie niefachowej lub częściowej naprawy nie powoduje obniżenia lub braku wymagalności roszczenia przeciwko ubezpieczycielowi.

Zasadniczym dowodem w sprawie była opinia biegłego S. G., którą sąd uznaje za pełną, jasną i wewnętrznie niesprzeczną. Z konieczności biegły wyliczył koszt naprawy w oparciu o części typu O, gdyż – o czym nie wiedział sąd wydając postanowienie – w owym czasie zamienniki typu Q nie były dostępne. Przyjęcie przez biegłego w takiej sytuacji wariantu z częściami typu O należy ocenić jako w pełni słuszne.

Faktura k. 19 stanowi zdaniem Sądu dokument prywatny należycie potwierdzający poniesienie przez powoda wydatku zmierzającego do oszacowania wielkości kosztu przywrócenie stanu poprzedniego pojazdu. Z materiału zebranego w sprawie nie wynika, że powód jest specjalistą z zakresu techniki samochodowej. Fakt złożenia w pozwie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na zbliżone okoliczności (w stosunku do prywatnej ekspertyzy) nie wyklucza możliwości skutecznego dochodzenia zwrotu tego wydatku, gdyż z pozwu należy zawrzeć wszystkie wnioski dowodowe, a po drugie, ewentualna rozbieżność pomiędzy niefachowym szacowaniem odszkodowania a sumą zasadzoną w wyroku może negatywnie wpływać na kwestię kosztów przysługujących powodowi (art. 98 § 1 k.p.c.). Tak więc przygotowanie pozwu w sposób możliwie najbardziej zbliżony do wyników przyszłego postępowania dowodowego w ramach opinii biegłego nie jest czymś zbędnym lub pozbawionym znaczenia dla interesu poszkodowanego (cesjonariusza).

Kwalifikacja prawna

Zasada odpowiedzialności była niesporna, wynika z art. 509 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c.

Wysokość szkody w zakresie przywrócenia stanu poprzedniego została ustalona na podstawie wiarygodnej opinii biegłego, zaś wysokość wydatku związanego z przygotowaniem kosztorysu – wynika wprost z faktury, k. 19 akt sprawy. Łącznie więc należne odszkodowanie winno wynieść 3981,39 zł ((...),89+184,50). Biorąc pod uwagę dotychczas wypłacone odszkodowanie przez ubezpieczyciela (1835,22 zł), do dopłaty w wyroku pozostaje suma 2146,17 zł, przy czym zasądzono w punkcie I. sentencji odrębnie kwoty częściowe z odsetkami ustawowymi za opóźnienie (1835,50 zł z odsetkami za okres od dnia 8 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty, 184,50 zł z odsetkami za okres od dnia 12 maja 2017 r. do dnia zapłaty oraz 119,31 zł za okres od dnia 17 listopada 2017 r. do dnia zapłaty). Jeżeli chodzi o daty początkowe odsetek od kwoty kosztu ekspertyzy oraz rozszerzenia powództwa – wyliczono je jako biegnące po upływie 14 dni od doręczenia odpowiednio – odpisu pozwu oraz pisma rozszerzającego powództwo – na mocy art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...].

Mając powyższe na uwadze w punkcie I. sentencji orzeczono na mocy art. 509 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c.

W pozostałym zakresie powództwo oddalono na mocy art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] – punkt II. sentencji.

Koszty

Ponieważ powód uległ jedynie co do nieznaczej części zgłoszonego roszczenia, zasądono na jego rzecz od przegrywającego pozwanego całość kosztów na mocy art. 100 k.p.c. (punkt III. sentencji). Na koszty te składa się: opłata sądowa od pozwu (101 zł), opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (900 zł, § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), wykorzystana część zaliczki (621,85 zł).